

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Directio-||rvm Exercitio-||rvm Spriritva-||livm P. N.|| Ignatii

Acquaviva, Claudio

Ingolstadii, 1592

VD16 A 125

Capvt III. De loco exercitiis idoneo, & de quibusdam particularibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60966](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60966)

tionem quadrans etiam ad examē præcedentis meditationis. Cum aliis, qui debilioris sunt valetudinis, vel tam exactum modum seruare non possunt, dispensari poterit de hora mediæ noctis, ita vt quatuor horæ maneant, aut etiam pauciores, si instructor ita expedire iudicauerit. Vt verò plures sint quàm quinque rarò continget, vt expediat. Nam cum nimis continuantur hæc exercitia mentis, ita retundi solet, vt obtusior etiam reddatur intellectus, & voluntas minus efficax.

De loco exercitiis idoneo, & de quibusdam particularibus.

CAPVT III.

LOCVS ad facienda exercitia non est dubium, quin debeat esse remotus ab hominum concursu, & aspectu etiam maximè familiarium. Ita enim monet Pater N. Ignatius annotat. vltima, vbi etiam trās eius rei commemorat vtilitates. Quare si exercitans alibi, tam commodè, & tam fructuose non potest, & Superiori ita

B 2

videa-

videatur, poterit excipi domi nostræ, sed in aliquo cubiculo, quod sit quàm maximè separatum ab aliis cubiculis, & officinis domesticis, vt quàm minimè videat, vel audiat quæ à nostris fiunt. Quod verò ad expensas attinet, cum ille in domum nostram venerit, consulatur superior: ad cuius prudentiam pertinebit, ita omnia moderari, vt si ille aliquid obtulerit pro victu, neque occasione domus non grauan-
dæ minuatur fructus, ac numerus eorum, qui exercitia facere possunt, neque contra aliquid fiat quod sordidum videatur, & avaritiæ speciem præferat.

In hoc loco, præter instructorem, debet etiam esse qui ei inseruiat, & necessaria ad victum deferat. Hunc autem oportet esse fidelẽ, discretũ, taciturnum, quique sua modestia, & humilitatis, ac deuotionis exemplo ædificet. Nihil autem loquetur, nisi de iis, quæ ad victum, aut cubiculum, & ministerium suũ pertineant, idq; paucissimis, omnia semper ad instructorem reiiciendo, quem etiã de singulis certiolem faciet, nec rem vl-
lam

lam ei deferet, etiam postulatus, nisi illo consulto.

Componet lectum, & cubiculū verret opportuno tēpore, quod fere erit tempore missæ. Cætera etiam quæ opus erit, munda, & apta afferet, præseferendo semper magnam charitatem, & diligentiam: atque inter alia meminerit etiam pro ipso orare quotidie. Aliquando etiam profuit huic ministerio eum deputare, qui notus aut familiaris esset exercitanti, idque iuuat non solum ad consolationem quandam ipsius, sed etiam ad profectum spirituales, quoniam aliqui interdum confidentius se aperiant amicis huiusmodi, quam ipsi Instructori, si eum nunquam antea norant. Sed hoc totum pendere debet ex iudicio eius, qui tradit exercitia, vt videat quatenus hic progredi debeat, quid loqui, & quomodo. Debet enim vti eo tamquam instrumēto suo, iuxta id quod intelliget conuenire ad maiorem vtilitatem exercitantis. Quod ad victum attinet, quærendum est ab eo quid sibi parari velit, idque ei afferendum, quod ille petierit.

Præter hunc qui ei ministrat, vt plurimum non debet ab aliis visitari. Nam de sæcularibus quidem nulla est dubitatio, nisi aliqua necessitas vrgeret. Ex nostris autem aliquis mitti posset, cum vel qui facit exercitia, id peteret ab instructore, vel instructor etiam illo non petente ita iudicaret ad eius cõsolationem vel profectum. Quicumque autem eat, cauere debet, vt nullus nisi vtilis sermo habeatur, ac de rebus spiritualibus, nulla tamen significatione quod eum ad hunc, vel illum vitæ statum impellere velit, præsertim vero ad Societatem. Nam præterquam quod vocatio debet esse libera & à Deo venire, ipsi etiam qui in hac deliberatione versantur, si id intelligant, aut suspicentur, eo magis retrahi solent, & contra, vt experientia sæpe ostendit, eo magis incitari, cum in nostris nullam talem cupiditatem animaduertunt.

Qualis